

200701201/1.

Datum uitspraak: 12 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 05/36082 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 18 januari 2007 in het geding tussen:

en

de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 juli 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 januari 2007, verzonden op 22 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de minister) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.1.1. De vreemdeling heeft eerder, op 14 augustus 1997, aanvragen om toelating als vluchteling en om verlening van een vergunning tot verblijf ingediend. Bij besluit van 3 augustus 1999 is, voor zover thans van belang, het tegen de afwijzing van deze aanvragen gerichte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is met de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 4 oktober 2000 in rechte onaantastbaar geworden.

2.1.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 20 april 2007 in zaak nr. 200700590/1; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, tegen Nederland (JV 1998/45) voordoet.

2.1.3. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing en de overwegingen waarop die rust, kan afdoen.

2.1.4. De vreemdeling heeft aan de onderhavige aanvraag ten grondslag gelegd dat zij, ondanks pogingen daartoe, geen contact heeft kunnen krijgen met haar familie in Irak, dat de veiligheidssituatie voor alleenstaande vrouwen uit Noord-Irak is verslechterd en dat zij aldus een risico loopt op een met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden strijdige behandeling. Ter staving daarvan heeft zij een aantal documenten die betrekking hebben op de algemene situatie van alleenstaande vrouwen in Irak overgelegd.

2.1.5. Met de enkele stelling dat zij geen contact heeft kunnen krijgen met haar familie, heeft de vreemdeling niet aangetoond dat zij als alleenstaande vrouw moet worden aangemerkt. Reeds hierom kan de gestelde verslechterde situatie voor alleenstaande vrouwen in Noord-Irak niet als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid worden aangemerkt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu de vreemdeling geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan haar aanvraag ten grondslag heeft gelegd, haar beroep tegen het besluit van 18 juli 2005 ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 18 januari 2007 in zaak nr. 05/36082;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

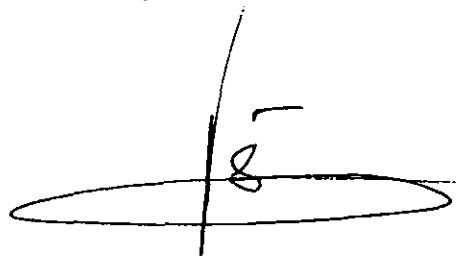
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 december 2007

348-473.

Verzonden: 12 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05 / 36082

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 18 januari 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Iraakse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. M.E. Muller, advocaat te Gouda,

tegen:

de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.R. Verdoner, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 13 mei 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 18 juli 2005 afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit op 4 augustus 2005 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 24 oktober 2006. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Eiseres heeft eerder, op 14 augustus 1997, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 24 maart 1998 afgewezen. Eiseres heeft tegen de afwijzing bezwaar ingediend, welk bezwaar verweerder bij besluit van 3 augustus 1999 ongegrond heeft verklaard. Eiseres heeft op 27 augustus

zaaknummer: AWB 05 / 36082

2

1999 beroep ingesteld. Het beroep is ongegrond verklaard bij uitspraak van deze rechtbank van 10 oktober 2000 (Awb 99/7798).

2.3 Eiseres heeft bij haar herhaalde aanvraag verklaard dat zij na haar vertrek uit (Noord-)Irak vaak geprobeerd heeft contact te krijgen met haar familie, maar dat dit geen resultaat heeft opgeleverd. Zij heeft gesteld dat zij, gezien de verslechterde veiligheidssituatie aldaar, als alleenstaande vrouw niet kan terugkeren naar (Noord-)Irak. Bij terugkeer naar haar land van herkomst loopt zij een verhoogd risico op schending van artikel 3 van het Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

2.4 Verweerder heeft de aanvraag, onder verwijzing naar het eerdere afwijzende asielbesluit, afgewezen op grond van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (Awb). Er is geen sprake van schending van artikel 3 EVRM.

2.5 Eiseres heeft hier in beroep - samengevat - het volgende tegen ingebracht. Hetgeen eiseres naar voren heeft gebracht dient te worden aangemerkt als nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. Verweerder heeft eiseres ten onrechte geen verblijfsvergunning asiel verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw. Eiseres heeft verwezen naar - onder meer - het algemene ambtsbericht van de minister van Buitenlandse zaken inzake Irak van december 2004 alsmede verschillende rapporten van Amnesty International (AI) en United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). Er is daarnaast sprake van onduidelijk beleid ten aanzien van de uitzetting naar Irak en bovendien zet verweerder al meer dan twee jaar niet uit naar dit land. Verweerder dient hiaraan gevolgen te verbinden door het instellen van categoriaal beschermingsbeleid. In beroep heeft eiseres nog overgelegd een brief van AI van 16 augustus 2005 en brieven van 1 november 2005 en 20 juni 2006 van UNHCR.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.6 De rechtbank zal de in beroep overgelegde brief van AI van 16 augustus 2005 en de brief van UNHCR van 1 november 2005 op de voet van artikel 83 Vw bij de beoordeling betrekken. Verweerder heeft zich in zijn verweerschrift schriftelijk uitgelaten over deze ingebrachte stukken.

2.7 De onderhavige aanvraag is een zelfde aanvraag als de aanvraag die heeft geleid tot het afwijzende besluit van 24 maart 1998, gehandhaafd bij besluit van 3 augustus 1999. De onderhavige aanvraag dient derhalve te worden beschouwd als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.8 Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

2.9 De rechtbank beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden

zaaknummer: AWB 05 / 36082

3

begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit.

2.10 De rechtbank stelt vast, onder meer gezien de overgelegde stukken en de informatie waarnaar eiseres heeft verwezen, dat de algehele (veiligheids) situatie in Irak na de afwijzing van de eerdere asielaanvraag van eiseres substantieel is gewijzigd. Hiermee is sprake van nieuwe feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.11 Vervolgens dient de vraag beantwoord te worden of op voorhand is uitgesloten dat wat ~~door eiseres is aangevoerd en aan stukken door haar is overgelegd kan afdoen aan het~~ eerdere afwijzende besluit en de overwegingen waar het op rust.

2.12 Uit de door eiseres overgelegde stukken komt naar voren dat in Irak, naast de algemene ernstige gewelddadigheden in het gehele land, vrouwen in toenemende mate slachtoffer zijn van tegen hen gericht geweld. Er is sprake van een groeiende invloed van conservatieve, streng religieuze groeperingen, waardoor steeds meer vrouwen onder druk komen te staan van strenge kledingvoorschriften. Radicale gewapende groeperingen uiten bedreigingen tegen vrouwen die zich niet aan die voorschriften houden. Daarnaast wordt er melding van gemaakt dat meisjes en vrouwen gebukt gaan onder een voortdurende angst te worden lastig gevallen, geslagen, ontvoerd, verkracht of vermoord. Ook wordt gemeld dat het voor vrouwen steeds moeilijker wordt om zonder begeleiding van een mannelijk familielid te reizen vanwege het gevaar van geweld en ontvoering. Deze informatie sluit aan bij de informatie in het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken over Irak van december 2004. Uit dit ambtsbericht (bladzijde 20) komt naar voren dat enkele islamitische gewapende groeperingen, die verantwoordelijk zijn voor onder meer ontvoeringen en moorden, ook in het noorden van Irak actief zijn.

2.13 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit, toegelicht in het verweerschrift, op het standpunt gesteld dat eiseres weliswaar nieuwe feiten en omstandigheden heeft aangevoerd, maar dat deze rechtens niet relevant zijn. Immers eiseres doet daarmee een beroep op de algemene situatie van alleenstaande vrouwen in (Noord-)Irak. Zij heeft niet aangegeven waarom deze gewijzigde omstandigheden voor haar persoonlijk een dreiging van schending van artikel 3 EVRM met zich mee zouden brengen.

2.14 De rechtbank kan verweerder hierin niet volgen. Uit de verklaringen in de eerste asielprocedure blijkt dat eiseres samenwoonde met haar moeder en broer. In de huidige procedure heeft zij verklaard dat zij ondanks pogingen daartoe, geen contact met haar familie heeft kunnen krijgen. Bovendien, zo blijkt uit het nader gehoor in de eerste procedure, was de verblijfplaats van de broer bij haar vertrek uit Irak al onbekend. Eiseres heeft aldus niet alleen aangegeven dat zij een alleenstaande vrouw is, maar ook dat zij geen beroep kan doen op een mannelijk familielid ter begeleiding of bescherming.

2.15 Overigens vermag de rechtbank niet in te zien waarom de algehele onveilige situatie voor vrouwen en meisjes in Irak als zodanig op voorhand geen risico op schending

zaaknummer: AWB 05 / 36082

4

van artikel 3 EVRM voor een individuele vreemdelinge met zich mee kan brengen, gelet op het beleid dat verweerder voert ten aanzien van vrouwen en meisjes afkomstig uit Afghanistan. Verweerders gemachtigde heeft hierover ter zitting geen helderheid kunnen verschaffen.

2.16 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de hierboven onder 2.11 opgeworpen vraag ontkennend dient te worden beantwoord. Verweerder heeft de aanvraag dan ook niet kunnen afwijzen met verwijzing naar het eerdere afwijzende besluit.

2.17 Uit het voorgaande volgt voorts dat vooralsnog niet kan worden geoordeeld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij terugkeer naar Noord Irak een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

~~2.18 Het bestreden besluit leent wegens strijd met artikel 4:6, tweede lid, Awb en artikel 7:12, eerste lid, Awb voor vernietiging in aanmerking. Het beroep zal gegrond worden verklaard.~~

2.19 Gelet op het voorgaande behoeven de overige beroepsgronden geen bespreking meer.

2.20 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eiseres gemaakte proceskosten, zulks met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht. De kosten zijn op voet van het bepaalde in het bovengenoemde Besluit vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

2.21 Aangezien ten behoeve van eiseres een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge het tweede lid van artikel 8:75 Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier.

3. Beslissing

De rechtbank

3.1 verklaart het beroep gegrond;

3.2 vernietigt het bestreden besluit;

3.3 draagt verweerder op binnen een termijn van veertien weken opnieuw te beslissen op de aanvraag van 13 mei 2003 met inachtneming van hetgeen is overwogen in deze uitspraak;

3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, moet voldoen.

zaaknummer: AWB 05 / 36082

5

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, rechter, en op 18 januari 2007 openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. P.C. Ypma, griffier.

afschrift verzonden op:

22 JAN. 2007

Coll: **Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor een afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Bezoekadres
Bordewijklaan 82
2591 XR Den Haag
Telefoon 070 3703901
Fax 070 3709534

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
15 FEB 2007	
ZAANKR.	200701201
AAN:	P.W. V. de Bont
BEHANDELD: DD:	P.W.

613-A

Onderdeel	Proces Procesverteenwoordiging
Contactpersoon	Vestiging Den Haag
Doorkiesnummer(s)	Mr D.L. Starrenburg
Datum	070 7795489
Ons kenmerk	15 februari 2007
Uw kenmerk	9708.13.2043
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Minister van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige voorziening /

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 18 januari 2007, verzonden op 22 januari 2007, met kenmerk Awb 05/36082.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden binnen een termijn van veertien weken na verzending van de uitspraak - 22 januari 2007 - een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak. Nu de Minister zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Minister geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'P. Bervoets', written over a horizontal line.

P. Bervoets, gemachtigde

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. E. Servoets
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem
van 18 januari 2007
met kenmerk 05/36082

Inzake:

met IND-kenmerk 9708.13.2043
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. M.E. Muller
advocaat te Gouda

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 82
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. D.L. Starrenburg
070-7795489

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 18 januari 2007, verzonden op 22 januari 2007, met de kenmerk Awb 05/36082 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking 18 juli 2005 gegrond heeft verklaard. het bestreden besluit heeft vernietigd en verweerder heeft opgedragen binnen een termijn van veertien weken opnieuw te beslissen op de aanvraag van 13 mei 2003 met inachtneming van hetgeen is overwogen in deze uitspraak. Tevens is de Minister in de proceskosten veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 13 mei 2003 heeft verweerder een (herhaalde) aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw.

2.2 Bij besluit van 18 juli 2005 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Minister

3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 18 juli 2005 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Minister heeft vijf grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.14 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank kan verweerder hierin niet volgen. Uit de verklaringen in de eerste asielprocedure blijkt dat eiseres samenwoonde met haar moeder en broer. In de huidige procedure heeft zij verklaard dat zij ondanks pogingen daartoe, geen contact met haar familie heeft kunnen krijgen. Bovendien, zo blijkt uit het nader gehoor in de eerste procedure, was de verblijfplaats van de broer bij haar vertrek uit Irak al onbekend. Eiseres heeft aldus niet alleen aangegeven dat zij een alleenstaande vrouw is, maar ook dat zij geen beroep kan doen op een mannelijk familielid ter begeleiding of bescherming."

En in rechtsoverweging 2.15 op pagina 3 en 4 van de bestreden uitspraak:

"Overigens vreesde de rechtbank niet in te zien waarom de algehele onveilige situatie voor vrouwen en meisjes in Irak als zodanig op voorhand geen risico op schending van artikel 3 EVRM voor de individuele vreemdelingen met zich mee kan brengen, gelet op het beleid dat verweerder voert ten aanzien van vrouwen en meisjes afkomstig uit Afghanistan. [...]"

En in rechtsoverweging 2.16 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Het voorstaande leidt tot de conclusie dat de hierboven onder 2.11 opgeworpen vraag ontkennend dient te worden beantwoord. Verweerder heeft de aanvraag dan ook niet kunnen afwijzen met verwijzing naar het eerdere afwijzende besluit."

En in rechtsoverweging 2.17 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Uit het voorgaande volgt voorts dat vooralsnog niet kan worden geoordeeld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij terugkeer naar Noord-Irak een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM."

Toelichting op grief 1

3.4 Niet in geschil is dat het toetsingskader in casu bepaald wordt door het bepaalde in artikel 4:6 Awb, mede gezien in verband met bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw 2000. De rechtbank is dan ook terecht en op juiste gronden direct getreden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

3.5 Conform bestendige jurisprudentie van Uw Afdeling behoort artikel 4:6, Awb, tot de nationaalrechtelijke procedureregels waaraan in de regel moet worden voldaan. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om artikel 4:6, Awb, niet toe te passen.

Vgl:

- AbRS 5 maart 2002, 200200237/1, JV 2002/125;
- AbRS 19 mei 2004, 200308461/1, JV 2004/313.

3.6 Het geschil zoals dat bij de rechtbank voorlag, spitst zich toe op de vraag of verweerster in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw. Zoals is beargumenteerd in de beschikking van 18 juli 2005 is er in casu geen sprake van nieuwe feiten en omstandigheden die nopen tot heroverweging van het eerdere besluit om verweerster niet in het bezit te stellen van een vergunning tot verblijf op asielgerelateerde gronden. Daarbij is in aanmerking genomen dat in casu niet aannemelijk is gemaakt dat verweerster een reëel risico loopt dat juist zij bij terugkeer bij terugkeer naar Noord-Irak wordt onderworpen aan een door artikel 3 EVRM verboden behandeling. Het beroep van verweerster op de huidige algemene situatie in Noord-Irak, is daartoe onvoldoende. Ook het gegeven dat zij alleenstaand - in casu gedefinieerd als ongehuwd - is, is onvoldoende om te concluderen dat verweerster een reëel risico loopt bij terugkeer te worden onderworpen aan een door artikel 3 EVRM verboden behandeling.

3.7 In de bestreden overwegingen miskent de rechtbank dat niet is voldaan aan het individualiseringsvereiste. In het licht van de eerdere besluitvorming, waarin onder meer aan verweerster is tegengeworpen dat zij haar vrees baseert op vermoedens, welk oordeel rechtens onaantastbaar is geworden, noopt een enkel beroep op de algemene situatie in Noord-Irak en de positie van alleenstaande - zoals gezegd in casu in de definitie van ongehuwde - vrouwen aldaar niet tot heroverweging van de eerdere weigering om

verweerster in het bezit te stellen van een vergunning tot verblijf op asielgerelateerde gronden.

- 3.8 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.14 dat verweerster ter onderbouwing van haar herhaalde aanvraag heeft aangegeven dat zij geen beroep kan doen op een mannelijk familielid ter begeleiding of bescherming. Daartoe wijst de Minister erop dat uit de verklaringen van verweerster ten tijde van het eerste gehoor in de eerste asielprocedure, dat plaatsvond op 14 augustus 1997, blijkt dat zij meerdere familieleden heeft in het land van herkomst. Zo heeft zij verklaard dat zij met haar moeder en haar broer in woonde. Ook haar zuster was woonachtig op een ander adres in Daarnaast heeft zij verklaard in een oom te hebben, waar zij voorafgaand aan haar vertrek enkele weken heeft verbleven.
- 3.9 Blijkens de verklaringen tijdens de nova-gehooren op 13 mei 2003 en 12 juni 2003 legt verweerster aan haar herhaalde asielaanvraag ten grondslag dat zij in aanmerking wenst te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op basis van het gewijzigde asielbeleid ten aanzien van Irak. Verweerster heeft verklaard dat zij geen contact heeft weten te krijgen met haar familie in Irak. Om die reden kan zij blijkens haar verklaringen geen nieuwe feiten en omstandigheden aan de aanvraag ten grondslag leggen.
- 3.10 In rechtsoverweging 2.14 miskent de rechtbank dat het enkele gegeven dat verweerster heeft verklaard geen contact te hebben gehad met haar familieleden in Irak, niet impliceert dat zij aan haar aanvraag ten grondslag legt dat zij in Irak geen sociaal vangnet heeft en niet kan terugvallen op mannelijke familieleden.
- 3.11 Voorts miskent de rechtbank dat de Minister ten aanzien van Irak geen speciaal beleid voert ten aanzien van ongehuwde vrouwen dan wel alleenstaande vrouwen zonder sociaal vangnet.
- 3.12 Ten onrechte legt de rechtbank in rechtsoverweging 2.15 een verband met het asielbeleid ten aanzien van Afghanistan. De Minister constateert dat verweerster dit verband niet in het geding heeft gebracht. Nog afgezien van de vraag of deze ambtshalve aanvulling van de rechtsgronden door de rechtbank in strijd met een goede procesorde kan worden geacht, komt de overweging de Minister onbegrijpelijk voor. De rechtbank lijkt onder verwijzing naar het asielbeleid inzake Afghanistan te overwegen dat een beleid waarbij prima facie een schending van artikel 3 EVRM wordt aangenomen ten aanzien van alleenstaande vrouwen, ten aanzien van Irak geïndiceerd zou zijn. Ten aanzien van Afghanistan voert de Minister echter niet een dergelijk beleid. Wel worden alleenstaande vrouwen in het in WBV 2006/22 verwoorde asielbeleid ten aanzien van Afghanistan als risicogroep beschouwd. Blijkens dit beleid wordt een vrouw als alleenstaand aangemerkt indien er bij terugkeer naar Afghanistan geen echtgenoot of ander meerderjarig mannelijk familielid aanwezig is of meereist, waarmee betrokken voor het vertrek uit Afghanistan in familieverband samenleefde en weer kan gaan samenleven. Indien wordt geoordeeld dat de betrokkene niet meer kan gaan samenleven met de familie bij wie ze direct voor het vertrek was, wordt nog wel beoordeeld in hoeverre het samenleven met andere familieleden hervat kan worden. Dat een alleenstaande vrouw behoort tot een risicogroep betekent dat met geringe indicaties reeds aannemelijk kan worden gemaakt dat de gestelde problemen leiden tot

gegronde vrees voor vervolging of tot een reëel risico op schending van artikel 3 EVRM. De geringe indicatie verlangt wel dat er sprake is van een geloofwaardig individualiseerbaar asielrelaas.

- 3.13 De Minister heeft geen aanleiding gezien om een dergelijk beleid te voeren ten aanzien van Irak. Daarbij is van belang dat de situatie in Irak verschilt van die in Afghanistan. Van belang is in dit kader te constateren dat verweerder, die is geboren in Noord-Irak, wordt beschouwd als zijnde afkomstig uit Noord-Irak. Uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 3 juni 2004, dat de grondslag vormt voor het in casu toepasselijke beleid in WBV 2004/44, blijkt dat de situatie in Noord-Irak relatief veilig en stabiel is. Blijkens het toepasselijke beleid worden noch ongehuwde vrouwen noch alleenstaande vrouwen zonder sociaal vangnet als risicogroep beschouwd. In casu is het dan ook aan verweerder om aannemelijk te maken dat juist zij bij terugkeer een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een door artikel 3 EVRM verboden behandeling. Zoals is beargumenteerd in de beschikking van 18 juli 2005 is verweerder daarin niet geslaagd. De rechtbank heeft dat miskend.

- 3.14 Overigens blijkt uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 15 december 2005 dat de situatie in Noord-Irak nog steeds relatief veilig is en dat de algehele situatie aldaar stabiel is. Ook in het in WBV 2006/10 verwoorde beleid - dat in onderhavige procedure overigens geen rol kan spelen - worden noch ongehuwde vrouwen noch alleenstaande vrouwen zonder sociaal vangnet als risicogroep beschouwd.

Grief 2

- 3.15 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.18 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Het bestreden besluit komt wegens strijd met artikel 4:8, tweede lid, Awb en artikel 7:12, eerste lid, Awb voor vernietiging in aanmerking. Het beroep zal gegrond worden verklaard."

Grief 3

- 3.16 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.19 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het voorgaande behoeven de overige beroepsgronden geen bespreking meer."

Grief 4

- 3.17 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.20 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eiseres gemaakte proceskosten [...]."

Grief 5

- 3.18 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechsoverweging 2.21 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Aangezien ten behoeve van eiseres een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge het tweede lid van artikel 8:75 Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier."

Toelichting op de grieven 2 tot en met 5

- 3.19 Deze grieven hebben geen zelfstandige betekenis en dienen te worden beoordeeld in het licht van de eerste grief.

4 *Conclusie*

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 18 juli 2005 ingestelde beroep.

Den Haag, 16 februari 2006

geachtigde

mr. E. Bervoets, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070-7794948
telefax 070-7794246